

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 132/2012-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. júna 2012 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika a zo sudcov Jána Auxta a Ľubomíra Dobríka o sťažnosti M. Ž., K., zastúpenej advokátkou JUDr. T. V., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 34 C 9/2006 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. Ž. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 34 C 9/2006 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice I prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 34 C 9/2006 konal bez zbytočných prietáhov.

3. M. Ž. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Košice I je povinný uhradiť M. Ž. trovy konania v sume 269,58 € (slovom dvestošesťdesiatdeväť eur a päťdesiatosem centov) na účet jej právnej zástupkyne JUDr. T. V., Advokátska kancelária, K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 132/2012-11 z 28. marca 2012 prijal na ďalšie konanie sťažnosť M. Ž., K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 34 C 9/2006.

Následne ústavný súd 11. apríla 2012 vyzval okresný súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti, zaslanie relevantného súdneho spisu a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

Vyjadrenie okresného súdu (sp. zn. Spr 102/10 z 15. mája 2012) bolo ústavnému súdu doručené 15. mája 2012. V jeho prílohe sa nachádzal súdny spis a vyjadrenie predsedu okresného súdu s podrobnou chronológiou úkonov okresného súdu i účastníkov v napadnutom konaní, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

«Sťažovateľka M. Ž., ktorá v konaní sp.zn. 34C/9/2006 vystupuje ako žalobkyňa podala na Okresný súd Košice I 24.1.2006 žalobu voči Mestu K. o uloženie povinnosti uzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva bytu.

24.1.2006 žalobkyňa požiadala súd o oslobodenie poplatkovej povinnosti v tomto konaní a aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Uznesením č.k. 34C/9/2006-49 z 2.2.2006 súd vyzval žalobkyňu na odstránenie väd návrhu, ktoré spočívali v nepresnom označení účastníkov konania a chýbajúcom petitu návrhu na rozhodnutie.

Uznesením 34C/9/2006-51 z 2.2.2006 súd vyzval žalobkyňu na odstránenie väd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré spočívali v nepresnom označení účastníkov konania v neuvedení petitu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a v neodôvodnení nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

Žalobkyňa 6.3.2006 doručila súdu upresnenie návrhu na začatie konania a 7.3.2006 doručila aj upresnenie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

10.4.2006 žalobkyňa uhradila súdny poplatok.

Uznesením č.k. 34C/9/2006-64 z 10.5.2006 súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Uznesením č.k. 34C/9/2006-75 súd podanie žalobkyne z 23.1.2006 označené ako žaloba o uloženie povinnosti uzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva bytu odmietol.

13.12.2006 žalobkyňa doručila súdu podanie označené ako úprava petitu návrhu.

Uznesením č.k. 34C/9/2006-83 z 19.1.2007 súd zrušil uznesenie Okresného súdu Košice I č.k. 34C/9/2006-75 z 27.11.2006.

Uznesením č.k. 34C/9/2006-85 z 26.4. 2007 súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania.

8.10.2007 súd doručil žalovanému návrh na začatie konania a uložil mu, aby sa v lehote 15 dní k tomuto návrhu vyjadril. Žalovaný Mesto K. 12.11.2007 doručil súdu vyjadrenie k žalobe.

Uznesením č.k. 34C/9/2006-103 súd priznal žalobkyňi oslobodenie od povinnosti platiť súdne poplatky v plnom rozsahu.

6.12.2007 súd nariadil pojednávanie vo veci na 25.2.2008. Žalobkyňa podaním 20.2.2008 doplnila žalobu.

Pojednávanie dňa 25.2.2008 bolo odročené za účelom poskytnutia lehoty žalovanému, aby sa vyjadril k podaniu žalobkyne z 20.2.2008, ktoré mu bolo doručené na pojednávaní. Pojednávanie bolo odročené na 28.4.2008.

Pojednávanie na 28.4.2008 bolo zrušené z dôvodu pracovnej neschopnosti sudkyne. Ďalší termín vo veci bol nariadený na 29.9.2008. Na tomto pojednávaní súdu vypočul

účastníkov konania a pojednávajúce bolo odročené na neurčito za účelom doplnenia dokazovania, nariadením znaleckého dokazovania.

Uznesením č.k. 34C/9/2006-105 z 20.1.2009 súd nariadil znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľnosti, Ing. A. H.

Dňa 26.1.2009 znalkyňa telefonicky oznámila súdu, že nemôže vypracovať znalecký posudok, nakoľko je toho času na materskej dovolenke.

Uznesením č.k. 34C/9/2006-159 z 2.2.2009 súd ustanovil na podanie znaleckého posudku znalkyňu Ing. M. K.

Znalkyňa 11.6.2009 oznámila súdu, že nemôže vypracovať znalecký posudok.

Uznesením č.k. 34C/9/2006-167 z 29.6.2009 súd ustanovil na vypracovanie znaleckého posudku Ing. E. H.

4.1.2010 súd urgoval E. H. o podanie znaleckého posudku.

25.1.2010 súd opakovaním urgoval znalca o podanie znaleckého posudku.

Zásielky adresované Ing. E. H. sa vrátili súdu späť s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

19.2.2010 súd požiadal Obvodné oddelenie PZ K. o doručenie zásielky Ing. E. H. Obvodné oddelenie K. listom 27.2.2010 oznámilo súdu, že doručovanú zásielku vracajú späť ako nedoručenú, nakoľko Ing. E. H. sa na uvedenej adrese zdržiava zriedkavo a že uvedený byt je v rekonštrukcii.

28.5.2010 žalobkyňa doručila súdu ďalší návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Uznesením č.k. 34C/9/2006-198 zo 14.6.2010 súd vydal predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému nakladať so spornou nehnuteľnosťou.

4.11.2010 súd vyzval súdneho znalca Ing. E. H., aby v lehote 5 dní oznámil prekážky, ktoré mu bránia podať znalecký posudok. Zároveň ho súd poučil, že v prípade neposkytnutia súčinnosti bude mu uložená poriadková pokuta podľa § 53 O.s.p. Túto zásielku súdnemu znalcovi zasielal poštou a zároveň aj prostredníctvom Obvodného oddelenia K. Obvodné oddelenie policajného zboru K. listom z 28.11.2011 oznámilo súdu, že Ing. E. H. nepreberá zásielky, nakoľko na tejto adrese nebýva.

Uznesením č.k. 34C/9/2006-217 z 8.12.2010 súd uložil znalcovi Ing. E. H. poriadkovú pokutu vo výške 400,- EUR.

23.2.2011 súd vytýčil termín pojednávania na 1.4.2011. Súd po prejednaní veci pojednávajúce odročil za účelom doplnenia dokazovania na 23.5.2011.

Na pojednávaní 23.5.2011 súd doručil žalovanému doplnený žalobný návrh žalobkyne 19.5.2011. Žalovaný požiadal súd o poskytnutie lehoty na vyjadrenie sa k tomuto zmenenému návrhu. Uznesením č.k. 34C/9/2006-260 zo 23.5.2011 súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania na základe návrhu žalobkyne z 19.5.2011.

Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo 20.6.2011. Po prejednávaní veci bolo pojednávanie odročené za účelom doplnenia dokazovania na 29.7.2011.

27.7.2011 žalobkyňa doručila súdu podanie, v ktorom upresnila výrok žalobného návrhu. Na pojednávaní 29.7.2011 súd prejednal vec a pojednávanie odročil na 6.9.2011 za účelom doplnenia dokazovania.

Na pojednávaní 6.9.2011 súd prejednal vec a pojednávanie odročil na 28.10.2011 za účelom doplnenia dokazovania.

Podaním zo 6.9.2011 žalobkyňa upresnila žalobný návrh v časti žalobného petitu.

7.10.2011 žalobkyňa doručila súdu ďalšie upresnenie žalobného petitu.

Na pojednávaní 28.10.2011 súd vec prejednal a pojednávanie odročil za účelom doplnenia dokazovania. Ďalšie pojednávanie bolo nariadené na 19.1.2012.

19.12.2011 žalobkyňa doručila súdu urgenciu na pripustenie zmeny žalobného petitu.

Na pojednávaní 19.1.2012 súd vec prejednal a uznesením pripustil podľa ust. 95 ods. 1 O.s.p. zmenu žaloby tak, ako to žalobkyňa navrhla vo svojom podaní zo 6.10.2011.

Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania.

Uznesením č.k. 34C/9/2006-324 zo 17.4.2012 súd nariadil znalecké dokazovania a podaním znaleckého posudku poveril Ing. A. H. Do dnešného dňa znalkyňa súdu znalecký posudok nedoručila.»

Rovnaké skutočnosti týkajúce sa priebehu napadnutého konania zistil zo súdneho spisu aj ústavný súd.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení ďalej uviedol: „Predmetná vec sa mi po právnej stránke nejaví zložitou. Náročná je však po stránke skutkovej, nakoľko vo veci bolo potrebné zabezpečiť množstvo listinných dôkazov a nariadiť znalecké dokazovanie. V priebehu konania sa nevyskytli také prekážky, pre ktoré by súd vo veci nemohol konať. K dĺžke konania prispela aj sťažovateľka, opakovanou zmenou žalobného návrhu, ktorý

doručila súdu vždy tesne pred termínom pojednávania v dôsledku čoho boli dve pojednávania odročené na žiadosť žalovaného, aby sa mohol s navrhovanou zmenou žalobného petitu oboznámiť a vyjadriť sa k nej. Určité prietahy boli v konaní spôsobené aj súdom v dôsledku personálnych zmien v osobe prejednávaneho sudcu, ktorý za každým potreboval čas na oboznámenie sa s obsahom spisu. Ako neefektívny postup hodnotím aj postup zo strany súdu pri nariadení znaleckého dokazovania znalcami Ing. A. H., Ing. M. K. a Ing. E. H.“ Zároveň v ňom vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Právna zástupkyňa sťažovateľky vyjadrením doručeným ústavnému súdu 20. apríla 2012 oznámila, že netrvá na ústnom pojednávaní v uvedenej veci a súhlasí s upustením od ústneho pojednávania vo veci. Zároveň pre prípad úspechu vyčíslila náhradu trov konania. Právna zástupkyňa na výzvu ústavného súdu na zaujatie stanoviska k vyjadreniu okresného súdu sp. zn. Spr 102/10 z 15. mája 2012 v lehote nereagovala.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že predmetom napadnutého konania je nahradenie prejavu vôle uzavrieť zmluvu o prevod vlastníctva bytu. Ústavný súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že vec nie je z právneho hľadiska zložitá, pričom zo skutkového hľadiska pripustil, že posúdenie uplatneného nároku si vyžaduje znalecké dokazovanie, ktoré v priebehu konania je potrebné vykonať v záujme spravodlivého

rozhodnutia vo veci. Skutkovou zložitou veci ale nemožno ospravedlňovať neodôvodnenú nečinnosť, príp. neefektívnu činnosť okresného súdu v napadnutom konaní.

2. Po preskúmaní spisu ústavný súd konštatoval, že sťažovateľka ako účastník súdneho konania (žalobca) prispela k predĺženiu doterajšieho priebehu namietaného konania, a to od samého počiatku napadnutého konania neúplným návrhom, ktorého nedostatky musel okresný súd na základe výzvy z 2. februára 2006 odstraňovať (chýbal petit, nepresné označenie účastníkov konania, pozn.), ďalej okresný súd musel sťažovateľku vyzvať na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Po odmietnutí podania (návrhu) sťažovateľky uznesením okresného súdu z 27. novembra 2006 sťažovateľka odstránila nedostatky návrhu podaním z 12. decembra 2006 (na výzvu okresného súdu reagovala po takmer desiatich mesiacoch). Z dôvodu opakovanej navrhovanej zmeny žalobného petitu pred nariadeným pojednávaním musel okresný súd dvakrát odročiť nariadené pojednávanie (25. februára 2008 a 23. mája 2011) z dôvodu žiadosti žalovaného, aby sa mohol s navrhovanou zmenou žalobného petitu oboznámiť a vyjadriť sa k nej. Ústavný súd ďalej konštatuje, že sťažovateľka v priebehu doterajšieho konania podala celkom deväť vyjadrení vo veci samej, z toho celkom sedemkrát (naposledy 7. októbra 2011) navrhovala zmeniť, upraviť alebo doplniť petit svojej žaloby. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľka v značnej miere prispela svojím nesústređeným postupom a početnými procesnými návrhmi k doterajšej dĺžke napadnutého konania.

Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach už viackrát vyslovil, že v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania neznáša zodpovednosť za predĺženie konania oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takomto prípade nemožno pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04). V súlade s touto judikatúrou preto dobu potrebnú na rozhodnutie o sťažovateľkiných procesných návrhoch ústavný súd zohľadnil pri stanovení výšky finančného zadost'učinenia, ktoré sťažovateľke týmto nálezom priznal.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky, bol postup okresného súdu v namietanom

konaní. Ústavný súd pritom vychádzal zo svojej konštantnej judikatúry, podľa ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, resp. nesústredenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Ústavný súd z predloženého súdneho spisu zistil, že okresný súd bol v konaní v predmetnej veci nečinný 8 mesiacov od doručenia „*upresnenia návrhu na začatie konania*“ okresnému súdu 6. marca 2006 do vydania uznesenia okresného súdu z 27. novembra 2006, ktorým podanie sťažovateľky z 23. januára 2006 odmietol. Ďalším zisteným obdobím nečinnosti v postupe okresného súdu v trvaní 7 mesiacov bolo obdobie od pojednávania konaného 25. februára 2008 do konania ďalšieho pojednávania 29. septembra 2008. Ako neefektívny postup ústavný súd hodnotí aj postup okresného súdu v rámci znaleckého dokazovania, keď od nariadenia znaleckého dokazovania uznesením z 20. januára 2009 až do súčasnosti (viac ako štyri roky) nevedel zabezpečiť znalecký posudok v predmetnej veci. Ústavný súd pritom zohľadnil aj skutočnosť, že v priebehu znaleckého dokazovania okresný súd ustanovil troch znalcov, priebežne urgoval ustanovených znalcov a využil aj poriadkové opatrenie podľa § 53 OSP (okresný súd uložil znalcom uznesením z 8. decembra 2010 poriadkovú pokutu v sume 400 €).

V dôsledku už uvedenej neodôvodnenej nečinnosti a neefektívnej činnosti okresného súdu skutočnosť, že nie je vo veci právoplatne rozhodnuté ani po uplynutí takmer šiestich rokov od začatia konania, indikuje, že okresný súd v napadnutom konaní nepostupoval v súlade so základným právom sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa právneho názoru ústavného súdu vyjadreného napr. v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 14/00 otázky množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie toho, či došlo k zbytočným prietahom v konaní (mutatis mutandis I. ÚS 55/02, IV. ÚS 84/02), preto obranu okresného súdu spočívajúcu v personálnych zmenách v osobe sudcu neakceptoval.

Vychádzajúc z uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní, ktoré je vedené pod sp. zn. 34 C 9/2006, došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

Na základe zistenia ústavného súdu, že došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, okresnému súdu prikázal, aby vo veci sp. zn. 34 C 9/2006 konal bez zbytočných priet'ahov, keďže v čase rozhodovania ústavného súdu o tejto s'ťažnosti predmetná vec vedená na okresnom súde nebola ešte právoplatne skončená (bod 2 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

S'ťažovateľka v s'ťažnosti žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 000 €, ktoré odôvodnila intenzitou zásahov do jej práv, ako aj dĺžkou ich trvania.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ako aj na jeho nečinnosť a tiež neefektívny postup, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde

a všetky okolnosti daného prípadu vrátane správania sťažovateľky, ústavný súd považoval priznanie sumy 1 000 € za primerané finančné zadostučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právna zástupkyňa sťažovateľky si uplatnila trovy konania, ktoré vyčíslila v celkovej sume 269,58 €.

Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta, a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2011 v sume 763 €. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2012 (príprava a prevzatie vecí a písomné vyhotovenie sťažnosti) po 127,16 €. Ďalej má právna zástupkyňa sťažovateľky aj nárok na náhradu režijného paušálu 7,63 € za jeden úkon podľa vyhlášky. Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal sťažovateľke, spolu takto predstavuje sumu 269,58 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. júna 2012